

PRZYMIETNY (1) *ai*

przymietny, [przymiotny].

W przymietny e *jasne*; przymiotny z *tekstu nieoznaczającego ó*.

sg [*m N przymiotny.*] $\diamond$ *n G przymietného*.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.; poza tym XVIII w. w innych znaczeniach.

1. *bot. Zestawienie: »przymietne ziele« = starzec zwyczajny; Senecio vulgaris (L); roślina zielna z rodziny złożonych (Compositae): Albo takowy trunek przyprawić: wziąć benedyktu/ przymietného ziela/ rzepiku zarówno/ to społem wwodzie wárzyć/ á miodem ołodziwłszy/ pić. SienLek 127.*

2. [*Zaraźliwy: który [wrzód z francy] tak sie wkorzenia wżyły á wnątrze człowiecze/ Tak mocnie trwa/ á sprzećiwa sie włsem lekárstwam: Nád to iest tak przymiotny/ iż hnet ieden od drugiego sie im skáži ErazmJęzyk +8v (Linde).]*

Synonimy: 1. cf PRZYMIOT znac. 6; 2. zaraźliwy.

LW